

snakker daglig tysk, norsk & engelsk med de forskjellige gjestene og personalet. Jeg er overbevist om at [REDACTED] er den rette praksisplassen for meg.

Del 3

Oppgave C

En viktig plass for læring & kunnskap

Som elev i 11 år har jeg fått oppleve både positive sider ved å gå på skole samt negative sider ved å gå på skole. I denne artikkelen kommer jeg til å fremheve dette og jeg håper du lærer noe av det jeg har skrevet.

Å være elev på skoler i Norges største by kan være tøft. På barneskolen fikk jeg oppleve hvordan det var å være i et miljø jeg lærte meg raskt å lese i første og andre klasse og allerede innen 3.klasse var over kunne jeg flere engelske setninger samt farger på engelsk.

5. klasse kom og de fleste guttene i klassen var med på fotball laget vi hadde. For hver klasse var det 1 fotball lag. Dette gjorde at jeg fikk nærmere kontakt med flere av guttene i klassen og ble invitert med på burdagsselskaper. Det var slik jeg ville ha det og ennå skulle jeg ønske at det ble sånn men dessverre ble det ikke sånn som jeg hadde håpet.

6. Klasse kom og vi fikk ny lærer som vi aldri hadde kjent før. Læreren min het Jo og var tidligere a-lagsspiller (fotballspiller) for [REDACTED] IL. Jeg var ganske skeptisk i starten med ny lærer og jeg var ikke den eneste heldigvis. Så gikk tiden og vi i klassen ble bedre kjent med læreren, i og med at jeg er gutt følte jeg at jeg fikk bedre kontakt med Jo enn med forrige læreren min, jeg følte en slags tilhørighet hos han.
7. Klasse kom brått på og vi hadde fått i oppgave i starten av skoleåret å være faddere for de nye elevene som starter på skolen, noe som vil si at vi var faddere for 1. Klasse. Senere dette skoleåret så spilte jeg og guttene i klassen min mange fotball cuper og vi ble et mere samspilt lag, og dette var takket være skolen at vi presterte bare bedre

og bedre. I slutten av 7.klasse var vi alle så stolte som skulle endelig begynne på ungdomsskolen. Og det var der jeg fikk se de negative sidene ved skolesystemet vi har i dag.

Så sto 8.klasse for tur og jeg var så nervøs første skoledag. Hvem er alle disse folkene inne i aulaen? Hvem er det jeg kommer til å starte med i samme klasse? Svaret ble nei, jeg begynte i en klasse der hvor jeg kjente ingen og jeg følte meg ensom. Lærerne var strengere enn før og de elevene jeg startet med i klassen hadde begynt å røyke og tøffe seg for de andre. Halvveis i 8.ende klasse kom jeg i en uoverensstemmelse med en i klassen hvor vi hadde kranglet om hvem som hadde skutt ballen i hodet på en av jentene i klassen, selvfølgelig var det ikke meg men, det var vanskelig å si imot han fordi han hadde de fleste guttene i klassen med seg. Heldigvis så seiret rettferdigheten til slutt og de fleste i klassen stolte på meg.

I 9.klasse ble alt verre. Det var mye mer lekser, nye lærere, og til og med 3 nye elever. Og allerede etter de første ukene fikk jeg oppleve flere elever ble mobbet. Jeg gjorde som samvittigheten og magesfølelsen sa. Jeg gikk direkte bort til mobberne og skjelte dem ut foran andre elever i skolegården, mobberne ble forundret og lurte på hva jeg gjorde. De dyttet meg unna og siden de var flere enn meg fikk jeg ingen sjangs mot dem. Men rett skulle være rett, rett etter skolen gikk jeg opp til ledelsen og ba om å få snakke med miljøansvarlig på skolen. Da jeg fortalte om den episoden jeg opplevde så fikk jeg svar fra miljøansvarlig at han skulle se på saken.

De neste ukene som kom fortsatte mobbingen av de andre elevene og ingen miljøansvarlig eller noen andre lærere stoppet dette. Jeg følte meg utslitt etter halve 9.ende klasse og det var flere miljøer nå på ungdomsskolen enn det det var på barneskolen. Det var et miljø for de som spilte fotball, et miljø for de som mobbet, et miljø for de som hørte på rock musikk, et miljø for de som spilte tennis osv. Dette gjorde det slitsomt å velge hvem man skulle være sammen med fordi da måtte man velge imellom venner, noe jeg overhodet ikke hadde lyst til. Ungdomsskolen var ille og etter hvert brydde jeg meg ikke om karakterer lenger og begynte å få under middels karakterer. Jeg følte at jeg streiket, jeg kom til å få middelskarakterer så lenge mobbingen fortsatte på skolen og så lenge utstøtingen fortsatte. Dessverre

fortsatte det helt til de siste ukene i 10.ende klasse og jeg gruet meg allerede til vgs. med de karakterene jeg hadde.

Sensommeren 2009 startet jeg på [REDACTED] VGS, på service & samferdsel linjen. På denne skolen fikk jeg oppleve masse og fikk endelig lært meg noe som var viktig for meg å kunne ta med videre i arbeidslivet. Dette resulterte med at jeg fikk høyere karakterer enn det mamma og pappa hadde forventet og meg selv. Lærerne på [REDACTED] er mye bedre enn de lærerne jeg hadde på ungdomsskolen og det setter jeg stor pris på.

Vi lever i Norge et av verdens mest fredligste og åpne for alle andre land, og likevel er det masse mobbing som pågår rundt i forskjellige byer. Dagens ledelser ovenfor skolen og politikere er altfor late etter min mening og vi trenger en slags ordning for disse vandalene som går rundt og ødelegger for andre, våkn opp!